

21 Radical

COTIDIAN INDEPENDENT • SIBIU

Anul III.
(CCIL)
Nr. 488
Simbătă,
31
octombrie
1992
10 lei

Asta să fie democrația?

Consiliul Național al U.D.M.R. a adoptat la Cluj o declarație de pretenții la Autoadministrație, ce ridică iarăși temperatura politică a momentului, estompând alte evenimente. O judecată de adincline și o perspectivă cumulată a politicii U.D.M.R. sau a reprezentanților etniei maghiare (mai mult sau mai puțin autorizați) realizează că asemenea gesturi nu au ajutat în nici un caz democratizarea României! Dimpotrivă, etalate în momente cheie (întruniri interne sau externe încheiate cu declarații „bătoase”, atitudini „acide” ale grupurilor de presiune din America sau de ajurea, greva foamei taman în campania electorală etc.) ele au încărcat bateriile extremismului românesc și au dat apă la moara naționalismului comunist de factură ceaușistă. Oamenii politici maghiari de la noi, cu toată aparența lor de „sero-beală” și „europenism” au avut o contribuție decisivă în influențarea negativă a rezultatului alegerilor: o figură precum Funar și partide ca P.U.N.R. sau P.R.M. nu ar fi apărut niciodată, fără zarva neînțeleaptă, întreținută de extremismi maghiari. Efectul ei a fost acela că a

îngroșat stînga și partidele tutelate de ea, orientînd multe voturi înspre acea zonă.

Acum, cînd vremea reverențelor politicoase a trecut, nu poți să nu constăți, amar, că s-au cam repetat puselele acestea de înveninare și tensionare a vieții politice de la noi. Nu e de crezut că oamenii politici ce reprezintă etnia maghiară nu au fost în măsură să sesizeze efectele negative ale unor asemenea atitudini; existau precedente și nu e nevoie de cine știe ce geniu politic în opțiunea pentru alte variante care să slujească într-adevăr democrația.

Obligatoriu politica românească trebuie să fie cît se poate de inteligentă; declarațiile belicoase și înveninate din partea românilor nu ar face altceva decît să tirască România într-un scenariu dorit de extremismul maghiar. Argumentele trebuie concertate înspre diplomația internațională, atît de abil speculată de grupurile de presiune. Extremismele de orice fel, izolate din exterior, pier asemenea focarelor de infecție.

Lucian FILIP

I. „Liniștea” lui Leonid

Pe o șosea absolut pustie Leonid conduce încet, de parcă mașina i-ar fi una de la început de epocă, gata oricînd să se desfacă în bucăți. La început îl cred obosit, de la somnul mereu întrerupt de amorteala oaselor, noaptea petrecînd-o tuspătru înghesuși în Ladă, nume de marcă ce-a dat-o, de data asta, chiar pe românește, dar cum îi observ ochii mereu ațintiți spre cîmp, case și, mai ales, spre frunzișul roșu-galben al pădurilor care ne petrec, înțeleg că el vrea să „respire” pur și simplu o liniște, să se lase pătruns de-o pace a firii, netulburată nici de un motor pus să mînnice kilometri mulți, nici măcar de cuvinte, devenite niște coji de nucă goală atunci cînd memoria ți-e plină de răpăit de mitralieră și de imaginea exploziilor ridîcînd case și coborînd pulberi. Cînd lupti departe, parcă mai merge, locurile pot să treacă drept decor, dar cînd lupti a casă și vezi în fiecare zi disparînd bucăți din realitatea în care ai trăit, uite aici o casă unde ți-ai dat prima înțînire, sau dincolo, alta, unde mergeai la cel mai bun prieten, și ele nu mai sînt, continui să crezi că nu e adevărat, că un vis urît și imposibil „te joacă” într-o noapte grea. Și, totuși, pînă la urmă, consimți că așa e adevărul, fiindcă el este cel care a luat-o pe fiica surorii sale, care ar fi trebuit să aibă mamă, dar nu mai are, moartea ei fiind cumplită, „meșterită” cu un cuțit înfipt în toate părțile trupului, și-și aduce aminte cum a căutat urmă de glonț, ca să vadă dacă o înjunghiaseră vie sau moartă.

Mihai senior, fiindcă pe banchetă mai este și unul junior, de 20 de ani, care a spus „tată, merg cu tine”, adică la lupte, îmi arată din mîini, de senind aerian un trapez, că Leonid era un atlet și eu mă uit la el și nu găsesc decît un om slab, pierdut într-un trenchi negru, încheiat pînă la gît, reflex al zilelor de tranșee, unde umezeala îți sărea imediat în toate măduarele. Cel mai ciudat lucru care se putea petrece este acela că Leonid a început să vorbească, și nu despre orice, ci des-

pre liniște. Despre una specială, de acasă, a unei tăceri rău-prevestitoare, dacă nu a unei pînde, unii avînd arme și alții — ei, moldovenii — urechile și ochii mereu în trezie, ca să afle clipa primejdiei și al șansei unei dispariții în extremis, peste un pervaz, sau pe-o ușă dosnică. Dar mai sînt

Luptători din Transnistria

disparițiile acelea nelămurite, cînd nu s-a lăsat cu nici un cuvînt de bun rămas, cînd nimeni nu știe nimic, dacă mai e vorba de viață sau de moarte, dacă nu cumva s-a căscat o distanță de mii de kilometri de casă, dacă cine știe, într-un bec neștiut se gîme cu oasele frînte. Leonid face hm, după care spune că asta e o pace mică, cu puroi sub ea. Vezi, continuă, mă cheamă Moșneag, dar m-au făcut Moșneaga, de sexul celălalt. Am luptat pentru grafie, pentru limbă, am fost la mitinguri, ne-am făcut inima cît un balon și uită-ne acum pe dru-

muri, cu spaima din suflet încă nerisipită, cu gîndurile acolo, parcă prinse în sîrmă ghimpată, cu ideea că totul n-a fost decît un zvîcnet. La noi totul s-a „înapoiat”, afară de noi și alții ca noi, cei care am avut pusea în mîină. După luptă am primit o hîrtie în care în numele zilelor de înclătare, numite „evenimente constituționale”, ni se păstra locul de muncă. Nu ne-au primit. Și ne-au mai dat o hîrtie, una de o sută de ruble. Ce să faci cu ea? Doar să te gîndești că viața a fost plătită în copecii?

Leonid a oprit mașina. Ieșim să ne dezmoțim, să ne auzim oasele. Numai el ia o mături-că și, pedant, dă afară țărîna ce ni s-a scuturat de pe tălpi. E gospodar, zice eu, e artist, zice Vasile, un bărbat solid, tăcut tot drumul, fie pentru că nu și-a găsit momentul, fie pentru că în vreme ce se vorbea în jur, el se gîndea la cei trei copii lăsați acasă. Leonid se întoarce puțin cu capul la noi și-și mai pune în cuvinte o durere. Știi ce mă apăsă mai rău? Trăgeau în cai și animalul e sfînt.

Stefan MIHAI

Călătorii în timp, pe sub arcade sibiene

Foto: R. BALINT

Care Europă Unită?

Linia de forță a diplomației europene actuale o reprezintă efortul de realizare a unei Europe Unite. Idee bună în sine dar care, pentru a fi bună în practică, trebuie să răspundă la două întrebări: în ce scop și pe ce bază?

Asupra scopului este greu să ne pronunțăm, atîta timp cît nu știm dacă pe lîngă scopul declarat mai este și vreunul ocult. Doar și Uniunea Sovietică declara că vrea să e-

liberarea întregii omeniri și de fapt voia să o subordoneze panslavismului.

Asupra bazei ne putem pronunța însă fără reținere. Realitatea este următoarea: sistemul comunist a lăsat în Răsărit o catastrofă morală, iar orientarea materialist-comunistă din Apus a zdruncinat fundamentul moral al societății apusene. Ceea ce a făcut în Răsărit ateismul, a realizat în Apus idolatrizarea banului. De unde se vede bine că deavolul nu e nici prost și nici lipsit de imaginație. Așa stînd lucrurile, care crede cineva serios că se poate realiza o Europă Unită pe o bază morală compromisă? Dacă nu zidim împreună cu Hristos, ne pierdem vremea. O adevărată Europă Unită nu poate dăinui decît pe bază creștină. Altfel, pot profita de ea cu totul alte forțe și ne trezim că era mai bine fără ea. Nu unind corupția din Răsărit cu corupția din Apus realizăm ceva bun pentru urmașii noștri, ci alungind corupția și zidind împreună cu Dumnezeu. Atunci putem fi siguri că va rezista, pentru că Dumnezeu va ține construcția ca o mină de nebiruit.

Prof. dr. Anton MOISIN

INFORMATII.

• Sala festivă a Bibliotecii ASTRA va găzdui astăzi, 31 octombrie, de la ora 11, manifestările ocazionale de constituirea Filialei Sibiu a Societății Culturale AVRAM IANCU. Cu acest prilej va avea loc simpozionul omagial „Memoria Iancului”, la care participă conf. univ. dr. Mihai Racovițan, conf. univ. dr. Teodor Stan (Cluj-Napoca), conf. univ. dr. Gheorghe Iliescu, prof. dr. Pamfil Matei și col. (r) Nicolae Florea. În încheiere, orchestra de muzică populară condusă de prof. Ioan Chindea va susține un program artistic. (M.G.)

• Astăzi, 31 octombrie, la ora 10 va avea loc o Masă Rotundă post-electorală, organizată de Asociația Pro Democrație, în cadrul căreia se vor discuta aspecte ale desfășurării Campaniei electorale. Vor participa reprezentanți ai administrației, justiției, armatei, poliției, mass-mediei și ai partidelor și formațiunilor politice care au participat la alegeri. (M.G.)

note

• Ieri, la magazinul „Mercur” un cetățean cumpărat un kilogram de salam. Vinzătoarea i l-a dat dărăbuit. Adică, o bucată ceva mai mărișoară și restul felii-felii, spre marea nemulțumire a clientului. Omul a venit cu marfa la redacție... Ne întrebăm: sîntem iarăși la cheremul vinzătorilor? (L.T.)

• Am primit la redacție mai multe telefoane disperate, în legătură cu situația pasajului subteran de la barieră (Sibiu). Toți cei care-l folosesc se plîng de faptul că acesta a devenit de-o vreme, impracticabil, fiind plin de apă și lipsit de lumină. Pasagerii (mulți copii) sînt, astfel, obligați să treacă printre și peste liniile ferate, expuși oricînd la accidente grave. Ce-i de făcut? (L.T.)

D'ALE TEATRULUI

Sunt cel mai frumos din
orașul acesta
Pe străzile pline cind ies
n-am pereche,
Atit de grațios port
inelu-n ureche
Și-atit de-nflorită
cravata și vesta
Sunt cel mai frumos
din orașul acesta.

(„Coridon” de Radu Stanca)

Așa mi l-am închipuit pe Mircea Hândoreanu (Bibici) cum îi mai spuneam noi (eu venind ceva mai târziu la Teatrul Sibian), la 22 de ani, tinăr, încrezător, plin de elan, de speranță, îmbrăcat îngrijit, model pentru tinerii care-l văzuseră în spectacole și mai ales în „Harap Alb”, în care făcu-se un mare succes, spectacolul pus în scenă de Radu Stanca, jucat 5 ani cu casa închisă, în Sibiu, dar și în București cu același succes.

Actor de frunte al Teatrului sibian, juca dramă și comedie la fel de bine, dacă ne gândim la Cetățeanul turmentat din „O scrisoare pierdută”, la Conu Spirache din „Titanic Vals”, la Ciubăr Vodă din „Despot Vodă” de Alecsandri, la „Poarta” de Paul Everac, „Războiul sufletului” de Victor Ion Popa, la „Mare meci la Chițuani” de

BIBICI și... filmul mut

Dominic Stanca, la „Sfintu Mitică Blajinu”, „Paietele și Măgarii” de G. Vlad etc.

Cu trecerea anilor a început să joace și el ca și noi, personaje mai virstnice și ca orice actor care a avut succes, a avut și el parte de întâmplări cu haz, sau bilbfeli, care nu lipsese profesiei de actor.

Întimplarea distinsului nostru coleg s-a petrecut în turneul cu piesa „Băieții veseli” de H. Nicolaide, piesă în care mai jucau: Sebastian Papaiani, Ion Besolu, Ion Ghișe, Paul Lavric, Teodor Portărescu, Ovidiu Stoichiță și alții.

Turneul ajunsese într-un orașel aruncat din „pustă” bărgănelului, la Mizil. Aici, N. Hândoreanu, descoperise cea mai bună înghețată din țară, ospătându-se cu vreo 7-8 duble, cu virf, după masa de

prinz. Mulțumit, a pornit spre hotel să se odihnească, ca să fie proaspăt pentru spectacolul de seară. Înainte de a pleca la Casa de cultură a orașului, unde trebuia să joace, și-a făcut dicțiunea în oglindă cam așa: „Capra neagră calcă-n cinci, cinci crapă capul caprei negre-n patru” etc.

Din cauza înghețatei a simțit că vocea-i cam slăbise, însă și-a zis că pînă la spectacol, o să-i revină.

Colegii auziseră de povestea cu înghețatele și simțindu-i vocea cam gîșită, îl asiguraseră că în caz de... îl vor ajuta să iasă cu bine.

Intră în scenă și zice cu o dicțiune perfectă: „Bine v-am găsit băieți, ce mai lucrați?”. Dar apoi, ca la filmul mut, s-a văzut numai o deschizătură de gură fără sonor, vocea lăsându-l de tot (colaps vocal). Băieții s-au ținut de cuvînt, i-au sărit în ajutor, spunîndu-i replicile, iar el făcea mai mult mimică și gest. Piesa fiind comedie, publicul a fost mulțumit, nu s-au cerut banii înapoi și nici nu s-a aruncat cu ouă în actori.

Paul MOCANU

— actor —

ȚIGANII (III)

- Două săbii într-o teacă? -

Timp de 600 de ani de cînd țiganii locuiesc și trăiesc pe teritoriile românești, au fost tolerați, deși comportarea lor a fost de multe ori mizerabilă. Desigur, nu toți țiganii sînt recalcitrați. Unii sînt foarte înzestrați, muzicanți sau meseriași. Aceștia trăiesc din muncă și s-au emancipat. Destui țigani au luptat în război, dovedind atașament pentru România. Dar marea majoritate a țiganilor nu s-a integrat vieții sociale românești, trăiesc din expediente, prin improvizații, uneori prin mijloace antisociale. Cei care s-au emancipat nu s-au străduit destul pentru a-i educa și pe conaționalii lor. Marea masă a țiganilor a rămas analfabetă și izolată de populația românească.

Clasa privilegiată, în loc să se ocupe de culturalizarea țiganilor, luptă pentru putere, instaurează un nou cult al personalității: rege sau împărat pe teritoriul României, constituie o blasfemie la adresa poporului român, care i-a adăpostit la sîn pe țigani timp de șase secole!

În trecut au fost unele țări care s-au arătat dispuse să le ofere țiganilor un anume teritoriu, unde această etnie să-și creeze un stat. Evreii

au făcut acest lucru, astfel de acțiuni dovedindu-se eficiente (E drept că între evrei și țigani există o deosebire ca de la cer la pămînt).

O țară a romilor ar constrînge această etnie, acest popor să se culturalizeze, să-și creeze o personalitate, să-și dobîndească demnitatea națională, să intre în rîndul lumii. Romii ar fi astfel feriți de pogromuri, de persecuții, de expulzări. Romii ar trebui să mediteze asupra acestei soluții, să-și aducă aminte de trecut, mai ales că, în timpul celui de-al doilea război mondial, au trecut prin cele mai crîncene suferințe. Peste un sfert de milion de țigani au fost supuși la cele mai abjecte experiențe medicale și apoi au fost arși în crematoriile lagărelor de exterminare naziste.

Romii au obligația de a lupta pentru crearea premiilor creării, formării unei țări a lor. Este o aberație intolerabilă ființarea unui rege sau a unui împărat al romilor într-un stat de drept, organizat, avînd structuri solide — așa cum este România.

Și apoi, două săbii nu pot încăpea în aceeași teacă!

Vasile GIURGIU

— veteran de război —

Unicat publicistic

Într-un peisaj publicistic mai anemic decît îl merită și, în mare măsură, simptomatic, întrucît Mediașului nu-i lipsesc condeierii subțiri, apariția revistei Spațiu și sensibilitate, prilejuită de aniversarea a 725 de ani de atestare documentară a municipiului de pe Tîrnava, are o semnificație meteorică, dar și una de luare a unui elan. Oficiul îl face Petre Dumbrăveanu, obosit de purtarea pe umeri a aparatului de filmat și de întinericul grăbit al amurgurilor de toamnă, dar și recompensat de retrăirea unor amintiri din tinerețe și de început de carieră plastică. Evident, e o reînnoire între ai săi și între ale lor unelte așternînd culori luminoase într-o lume violent agresată ecologic, scoțînd în istorie pentru a pune lumea epigonică de azi să se descopere în fața per-

CONSEMNAȚII

Fotografia, obiect de artă

sonalităților de altădată, configurînd cartea vieții pe chipuri de bătrîni, punînd florile din glastre să strige „pămînt”.

Scurtele biografii și prezentări artistice ale unor artiști plastici ca Viorel Pustianu, Gheorghe Rusu, Emil Mureșan, Gerda Auner, Arpad Jakab, Aurelia Örendt, Ioan Sarlea, Constantin Zaborilă, Vasile Popescu, Romelia Blot, Ildiko Monea, Martin Ujj, Emil Caba reprezintă darul întoarcerii între frați, ca și afirmarea convingerii sale că această confrerie a frumosului nu renunță la lupta de a umili uritul dimprejur.

Cum spuneam, deși episodice și ocazionale, acest număr publicistic rămîne, totuși, o dovadă că Mediașul își mai amintește de oamenii săi sensibili, înzestrați și pasionați.

Ștefan MIHAI

Un copac uriaș, contorsionat, ca o „cetate vegetală”, care parcă comunică cu tot universul. Nu e decît o fotografie, una din exponatele expoziției foto, deschisă recent la Casa de Cultură a Sindicatelor din Mediaș, sub a cărei imagine întîlnim semnătura lui Mircea Văleanu. Fie că surprînd tandrețea, sau inexorabilul celei de-a treia vîrste umane (Emil Mureșan, „Octogenar”), solemnități ale arhitecturii medievale (Anton Buzaș, „Interior gotic”, „Colț medieval”, „Edificiu în stil secesionist”), lucrările realizate de artiștii fotografi medieșeni au, fără îndoială, ceea ce se cheamă lumină. O lumină interioară care le face să comunice cu vizitatorul, uimit să descopere o artă medieșeană care pînă deunăzi era pe post de cenușăreasă. Acum, foarte aproape de împlinire, și de o rară forță modelatoare.

Asistăm la aprofundarea unei noi tradiții (aceea care l-a făcut celebru pe Carol de Szatmari, nu numai la noi în țară) și totodată la o rafinare a gustului public.

Titus ANDRONIC

O carte actuală

„Apel către lichele”

Cîndva, extrăsesem din cursul de Istoria limbii române literare termenii intrați în limba română din limba turcă.

M-a făcut să mă gîndesc la substratul moral al cuvintelor turcești intrate în limba română — căci pentru asta am întocmit lista de cuvinte! — cartea *Apel către lichele* (Ed. Humanitas, 1992) a filozofului Gabriel Liiceanu.

Ei, cuvîntul lichea este de origine turcă și figura în lista de care am amintit. Pentru românii, lichelele erau turcii — căci nu înțelegeai nimic din ce spuneau, dacă se îndurau să spună ceva.

Cartea lui Gabriel Liiceanu a fost scrisă din decembrie 1989 încoace și vizează adevăruri foarte dureroase pentru români. Filozoful n-a urmărit să contureze prototipul lichelei, ci doar cum licheaua s-a manifestat în comunismul totalitar. Iată ce citim pe coperta a doua: „Licheaua este o figură eternă a umanității. Această carte nu este însă un portret al lichelei universale, ci spectacolul întrupării ei în perioada numită „comunism”. Licheaua care a făcut cu putîntă comunismul are desigur o mulțime din trăsăturile lichelei eterne. Cu toate acestea, ceva o distinge de toate lichelele lumii: puterea ei de a se organiza și de a transforma lichelismul în regulă a lumii și sitem”...

Iată un filozof care, scrutînd trecutul, face numeroase referințe la prezent și repune în discuție un tip uman existent printre noi, constituit în turme care se cred etern fixate în biata noastră țară, la atîtea niveluri! Din păcate, filozoful nu are la îndemînă decît cuvintele lui și ideile pe care și le face publice. I-ar mai trebui și fierul roșu, și biciul, și țeapa! Vai, nu le are și nu le va avea! Îi vîr rămîne tot cuvintele — încă neputincioase, în timp ce, cum spune un poet, „Licheaua se scarpină”!... Mai rele azi decît lichelele ni se par a fi protectorii lor strașnici, canaliile (it. canaglia).

Dr. G. NISTOR

Calendar creștin

● Întru această lună în 31 de zile pomenirea Sfinților apostoli din cei șaptezeci.

Tot azi, pomenirea Sfinților Mucenici Epimah, al lui Iacov episcopul Migdoniei, unul din cei treisuteoptrezece părinți participanți la Sinodul de la Niceea.

● Întru înția zi din noiembrie Sfînta Biserică a rînduit în slujbele ei pomenirea sfinților făcători de minuni fără de arginți Cosma și Damian, fiii Teodotei din Asia.

Tot în această zi, pomenirea Sfințelor Mucenice Chiriena și Iuliana, a unor alți șapte mucenici și a Sfinților Mucenici Ioan Episcopul și Iacov Preotul.

● Întru această lună, în 2 zile pomenirea nevointei Sfinților Mucenici Achindin, Pigasie, Aftonie, Elpidifor și Anempodist.

Tot în această zi pomenirea Sfinților Mucenici Eudoxie, a Sfinților Mucenici Agapie, a altor opt sfinți și a preocupatului Marcian din Kîr.

PROGRAM

Luni, 2 noiembrie 1992

14,00 Actualități. 14,10 Ca-
14,20 Worldnet Usia, 15,20 A-

venpremiera săptămîinii. 15,40
Tinere talente. 16,00 Cheia
succesului. 16,30 Confidențe.
17,00 Actualități. 17,05 Emi-
sunea în limba maghiară.
18,35 Pro patria. 19,30 Desene
animate. 20,00 Actualități.
20,35 Sport. 20,45 Tezaur.
21,05 Studioul economic. 21,30
Teatru TV: „Henric IV”, de
Luigi Pirandello. 23,45 Actua-
lități. 24,00 Închiderea pro-
gramului.

„Se-ășterne bruma peste vîi
De ce nu vîi, de ce nu vîi”

Foto: R. I.

Nimeni nu poate să susțină serios — nici chiar în glumă — că viața noastră politică ar fi decurs armonios, ordonat și normal, de la zilele așa-numitei Revoluții încoace. Adică, de când ne-am așteptat să ieșim din debandadă, minciuna și arbitrarul — în care cea mai „științifică” dintre ideologii ne-a cufundat timp de aproape jumătate de secol. Ajunge să ne gândim la adevăratele ore vesele — prezentate la televiziune — ale ședințelor celebrului Consiliu — sau Comitet? — Provizoriu al Salvării Naționale, și apoi ale mai definitivului parlament — așa numita Adunare Constituantă. Ajunge să ne gândim la măsurile haotice și la urmările de-a dreptul aiuritoare pe care le-au avut în cadrul mult trimbitatei reforme. Reformă al cărei singur efect e o tot mai sufocantă sporire de prețuri, pentru absolut toate „produsele”, de la chibrituri și ziare și până la pine și carne (ea să ne menținem doar la ceea ce ar trebui să fie strictul necesar). Și ajunge să ne mai gândim la felul cum în România — despre care ni se spune cu zimbete largi că devine sau e pe cale să devină un stat de drept — ordinea se face cu „sprijin muncitoresc” (cam ca în zilele Marii Revoluții așa-zis Socialiste din Octombrie), guvernele se răstoarnă la un simplu semn al dregătorului suprem și senatorii

sînt supuși controlului „de bine” al oamenilor muncii înarmați cu bastoane — mineriale!

Și uite că am avut și alegeri, alegeri libere, în țara asta a noastră în care se recunoaște, în sfîrșit, că timp de mai bine de patruzeci de ani am trăit cu alegeri măsluite și nerepresentative. Și, ca în

Pînă cînd această harababură?

piesa compatriotului nostru (ale cărui opere nu le avem în traducere, și știm cu toții de ce), „nemaipomenita harabură” continuă. Au intrat în parlament toți adulatorii fostului dictator. Citeam chiar zilele trecute faptul că în Camera s-au întîlnit acum, ca doi vechi prieteni, un reprezentant al Convenției Democratice cu fostul șef al securității locale, care l-a anchetat, cu toate procedeele cunoscute, și care este de asemenea deputat — vă închipuiți al cărei formațiuni politice; citim, de asemenea, în ziare că, potrivit așa-numitei proporționalități,

în diferite județe „s-au ales” tot felul de oameni de la tot felul de partide care, în realitate respective, nu aveau mai mult de cîteva procente (și de altfel nici nu avem nevoie să ne mai uităm prea departe: în județul nostru, unde cifrele oficiale au arătat o majoritate absolută a Convenției Democratice, un singur senator din trei aparține acestei formațiuni); și sîntem anunțați — după ce Președintele țării, al cărui cuvînt ar trebui să însemne ceva, ne spusese surizător că prețurile nu vor crește pînă la începutul anului viitor, că la începutul săptămîinii viitoare se vor scumpi (dubla, tripla și așa mai departe) tarifele pe drumul-defer, prin aer, prețul luminii, gazelor, firește al alimentelor (care trebuie transportate) ș.a.m.d.

Tot ar mai fi ceva dacă, măcar, această bulibășeală ar mai păstra și aspecte amuzante; românul e bine cunoscut pentru faptul că se pricepe să facă haz de toate cele. Tovarășul poet A. Păunescu îi va ține cu succes locul d-lui I. Brătianu. De pe acum a început să ne recite, de la tribuna Camerei, lungile sale versuri, iar marele V.C. Tudor a și început să-i dea președintelui Iliescu lecții despre formarea guvernului...

Dr. Gheorghe TELEA

Vulgarizarea societății românești

Comunismul a adus cu sine o vulgarizare fără precedent a societății noastre, iar neocomunismul de piață a accentuat-o. Două cauze au dus la această situație: pe de o parte mentalitatea comunistă de discreditare a intelectului în favoarea forței brute, iar pe de altă parte lupta pentru existență. Vreo 15 ani, cît a durat „foamea lui Ceaușescu”, poporul și-a remodelat limbajul, mentalitatea și viziunea socială la „coda” de alimente. Acum avem o civilizație a „co-

zii”: violență, insulte, șmecherie, pile, dezgust, indiferență față de cultură și politețe etc. Adăugîndu-se dughenele, bisnița de tip oriental și decăderea igienico-vestimentară, tabloul se conturează în toată „noblețea” lui tematică. Pentru a scăpa de această vulgarizare este nevoie de creșterea nivelului de trai al tuturor, de reasezarea în drepturi a inteligenței, de educație școlară și mai ales de educație creștină pentru micii și mari.

(M. A.)

CAZACUL

Un cazac zaporojan, după ce a mărunțit vreo doi ani menta, frecînd-o cu sirg s-a gândit să se întoarcă la instituția care cu doi ani înainte l-a pus pe liber prinzîndu-l cu mina infundată pînă la u-

măr în banii caseriei pe care o stăpînea boierește.

Plictisit de tăiatul frunzei la cîini și de pescuitul în vale seacă, individul care spera ca de capătul undiței să i se aștepte un post de radio, are într-una din nopți un vis ciudat. Un OZN îi șoptește cu buze de iubită că ar fi cazul să se întoarcă la caseria cu pricina și să facă tot ce poate pentru a-l dărîma pe director după care să-și așeze fundul osos pe cel mai important scaun din instituție.

Cazacul zaporojan, precum lupul îmbrăcat în piele de oaie, intră în strungă, behăie ce behăie alături de celelalte oi, după care își arată colții. Dă de pămînt cu directorul, îi sperie pe ceilalți, își caută aliați printre nemernici în speranța că-și va consolida poziția. Arogant, impertinent, nesimțit nu recunoaște nimic în afară de propria-i persoană. Impostura se vede de la o poștă, dar lumea se face că nu observă și nici interesele meschine pe care cazacul nu-i în stare să le ascundă.

Întinzînd prea mult coarda, cazacul autohton este mirat cînd aceasta pleznește. Prins cu mița-n sac, după ce a făcut tot felul de matrapazlicuri, are tupeul de a striga în gura mare: „Cri director, ori pleci!”

Nenorocitul! Nici măcar nu a avut timp să vadă că toți așteptau ca el să plece... definitiv.

Dan Ioan BOGDAN

Dialog cu cititorii

• Mai mulți cititori ne-au anunțat că, joi după ora 13 și vineri dimineața li s-a oprit apa rece. Dl. G.M. de pe str. Mitropoliei dorește să întrebe prin intermediul ziarului nostru, „onor conducerea” de la Apă-Canal, de ce nu a găsit de cuviință să anunțe, în prealabil, cetățenii — cei veșnic buni de plată — în legătură cu această măsură?

• Insistăm în cele ce urmează asupra unei probleme căreia, datorită naturii provenienței, ar trebui să i se acorde o importanță aparte. În numele mai multor persoane handicapate, am fost rugați să lansăm, prin intermediul ziarului, ca să se audă pînă la Guvern, următoarea chestiune: bonurile de benzină se atribuie numai persoanelor handicapate care au mașină. Întrebarea la care factorii de resort ar trebui să dea răspuns este: celorlalți handicapați, care nu-și pot permite luxul de a avea mașină, ce li se oferă în compensație? Cu alte cuvinte, nemulțumirea provine de la faptul că, în cadrul unei categorii, nu toți se pot bucura de același drept.

• Dl. George Marină are o nepotă, elevă în clasa a IV-a C la Șc. Gen. Nr. 15. Dumnea-lui ne roagă să lansăm un apel pentru schimbarea orarului clasei din care fetița face parte, pentru că este singura clasă de-a patra din școală cu program după-amiază, în timp ce alte clase cu copii mai mari au program dimineața. Acest lucru este un handicap pentru nepotica sa — și pentru colegii ei — care dimineața, cînd părinții sînt la serviciu, nu are cu cine-și pregăti lecțiile, iar la sfîrșirea programului este deja întineric. Vne lărna, copiii se vor întoarce singuri de la școală tîrziu, și nu mai de siguranță pentru părinți nu poate fi vorba!

Gabriela BALAN

S-a scumpit și s-a ieftinit apa!

Probabil că unii dintre dumneavoastră (și veți vedea de ce numai unii) au sesizat, la primirea facturii de plată a serviciilor Agenției Apă-Canal, că față de luna august a.cestea s-au ieftinit. Printre acei „unii” m-am aflat și eu. Și m-am mirat. Nu? Ce se mai ieftinește în ziua de azi? Așa că m-am adresat „forurilor competente” pentru a mă lămurii ce și cum. Iată ce am aflat:

Urmare a H.G. 412/1992 (care prevede modificarea prețurilor „la agenții economici, în funcție de fluctuația leului față de dolar”) și a H.G. 160/1992, care stabilește prețul apei brute (de la 710 la 1534 lei/1000 m.c. la agenții economici și de la 260 la 562 lei/1000 m.c. la populație) Agenția Apă-Canal Sibiu a făcut calculațiile de preț, rezultînd 10 lei/m.c. pentru populație, respectiv 19 lei/m.c. pentru agenții economici. Urma ca acest preț să fie aprobat de Consiliul Județean al Prefecturii și să se înceapă facturarea serviciilor.

Demersurile către C.J. și facturarea pentru luna august

au pornit deodată. Numai că în urma analizării acestei propuneri de către compartimentul de specialitate al C.J. s-a ajuns la prețul de 8 lei/m.c. pentru populație și 17 lei/m.c. pentru agenții economici. Dar, jumătate din volumul de facturi pornise deja către populație, cu prețul de 10 lei/m.c. „urmînd ca eventualele diferențe să fie regularizate pînă la sfîrșitul anului”.

Deci, asta este explicația. Și eu care credeam că începe să se ieftinească viața, pe lei pe colo, prin punctele esențiale.

În fine, să mai adăugăm că, se pare că Agenția Apă-Canal Sibiu practică unul dintre cele mai mici prețuri din țară, ca exemplu dîndu-ni-se R.A.G. C.L. Focșani, cu următoarele prețuri: 25 lei/m.c. pentru populație și 105 lei/m.c. pentru agenții economici. Deci, comparați și...

Mă rog, era cît pe-aci să ne bucurăm după alegeri. Și cînd colo a fost vorba doar de „eroare din greșeală”.

Natalia DROC

Mare Ți-e grăd'na și... democrația!

Mare scandal — joi, pe la prînz — la Direcția Muncii. Se auzeau din stradă niște urlete teribile. Ceva între „mă omorâ” și „vă omor”. Ce se întîmplase?

Mocanu Vasile a fost șofer al Căminului de bătrîni de pe strada Coșbuc. În urma unei altercații cu fostul director i se desface contractul de muncă, cu art. 130, lit. e.

Joi, 29 octombrie a.c. M.V. se prezintă la fostul loc de muncă pentru a-și ridica niște bani ce reprezentau garanția pe care el o depusese la angajare. În timp ce i se dădeau explicații, precum că nu i se pot da banii ceruți pentru că avea o imputație, iar CEC-ul nu-i poate restitui imediat restul de bani, acesta se enervează, începe să urle, smulge de pe masă un carnet de cec-uri cu limită de sumă...

nară și, mai ceva ca-n filme, dă bir cu fugiții. Unde credeți? La Direcția Muncii, unde intră în biroul directorului Tatu, trîntește pe masă carnetul de cec-uri și manifestîndu-se în aceeași notă, îi cere acestuia banii, care după părerea lui i se cuveneau. Într-o asemenea situație, orice om normal ar fi chemat Poliția. Ceea ce dl. Tatu și face. Astfel, dl. Mocanu Vasile ajunge în cătușe iar carnetul de cec-uri cu limită de sumă înapoi la Căminul de bătrîni.

Coincidența (ori nu?) face că vineri, 30 oct. urma să aibă loc procesul intentat de M.V. Căminului de bătrîni, în care se contesta decizia de desfacere a contractului de muncă.

Dacă va fi cazul vom reveni.

Natalia DROC

DIVERSE

TAVI REISEN transport persoane cu autocare **NEOPLAN**, pachete, lăzi, până la Köln. Tel. 92/43 11 57; 43 12 95. (1466)

DECES

Familiile îndurerate: tata Aleman, mama Aurica, cumnatul Marcel, nepoata Luminița și sora Doina anunță cu durere încetarea din viață, într-un tragic accident de circulație a celui care a fost prof.

CONSTANTIN LIVIU DRĂGOIU

— 46 ani —

ANIVERSARE

Cu ocazia pensionării, dorim dragel noastre mame și bunici **VICTORIA CIO-ROGARU** — multă sănătate, fericire și viață lungă alături de cei dragi.

Familiile: Tara Roxana, Răzvan, Adriana și Ghiță; Beșchea Andreia, Adrian, Simona și Mihai (1498)

VINZĂRI

• Vind vilă cu teren pentru camping în zonă de interes turistic — 40 000 DM — eventual caut partener de afaceri. Telefon 42 62 74, după ora 16. (1491)

• Vind instalație franțuzească semiautomată de îmbuteliat băuturi răcoritoare, capacitate — 10 000 sticle pe zi. Tel. 55 72 25, 55 72 60. (1499)

COMEMORARE

Nepotul **Răzvan Vintilă** aminteste că s-au împlinit 6 luni de la despărțirea de bunica **MIMI**, cea care l-a înconjurat de dragostea și căldura ei. Ceea ce face frumusețea anilor în care ea a fost alături de mine, rămân pentru totdeauna amintirile luminoase ale frumuseții și purității ei, ale dragostei, dreptății și generozității ei.

Dormi în liniște și pace!

Cu aceeași nestinsă durere, medicul dr. **Gheorghe Telea** aminteste împlinirea a 6 luni de la despărțirea de cea care i-a fost prietenă de suflet, tovarășă de viață, mult iubita lui soție

MARIA AURELIA TELEA

Comemorarea se face în ziua de marți, 3 noiembrie, ora 16, la Biserica din Groapă, Sibiu.

Amintirea ei este mai departe îndreptar și exemplu pentru soțul de care ea a fost atât de aproape o viață.

Dumnezeu să o odihnească în pacea și lumina Sa.

Presărați pe-a lor morminte

Cind eram copii ne duceam cu școala la Cimitirul Eroilor. Era plasat în Dumbrava Sibiului. Îl recunoșteam imediat prin multele cruci mici, albe, proaspăt spoite, care se încadrau liniștitor printre copaci seculari.

Eram îmbrăcate străjere: bască albă, bluze albe scrobite — același alb imaculat ca și al crucilor din cimitir, ca al sufletelor noastre de copii și ale eroilor căzuți pentru patrie. (Aci își dormea somnul de veci, sub o cruce, și-un frate al tatălui meu, mort de tânăr, sublocotenentul Victor Niculiu). Se oficia slujba religioasă, noi cântam: „Presărați pe-ale lor morminte...”. Erau clipe înălțătoare, calde, însuflețite de un sincer patriotism.

De atunci a trecut foarte mult timp. Caut în Dumbrava Sibiului cimitirul cu cruci albe. Îl caut mereu, dar nu-l mai găsesc așa cum era. Și nu înțeleg, nu pot înțelege cum acești eroi creștini ortodocși, botezați în legea noastră strămoșească nu mai au cruci la căpății, asemenea tuturor morților din cimitirele românești.

Caut mereu cimitirul eroilor cu cruci albe, imaculate din Dumbrava Sibiului, așa cum caut în amintire acele timpuri cind în țara noastră era belșug, bunăstare, liniște. Cind România era Regat!

Caut mereu... Și mai sper...

Ileana POPA

Firma „Focar Company” S. R. L. — București

— B-dul Păcii nr. 7 —
VINDE EN-GROS
prin depozitul din Sibiu,
str. Țiglarilor nr. 41,
telefon 92/43 26 06
următoarele produse:

- CAFEA VID;
- CONIAC;
- VODCĂ;
- WHISKY;
- LICHIOR;
- BERE (DOZĂ);
- GUMĂ MESTECAT;
- DULCIURI;
- SĂPUN;
- ȚIGĂRI.

Adaos comercial — maximum 4 la sută, aceleași prețuri ca în Complexul Expozițional. Cumpărând de la noi scutiți un drum de 600 km. — 440 —

Teatrul de Stat Sibiu

ORGANIZEAZĂ CONCURS, în data de 9 noiembrie, ora 10 pentru ocuparea următoarelor posturi:

- electricieni — cu experiență în domeniul luminii de scenă
- timplar
- mașiniști (studii medii)
- regizor tehnic (studii medii)

Cererile se vor depune la secretariatul instituției. Informații suplimentare telefon 92/41 31 14. — 439 —

Casa de schimb valutar Bucharest Exchange House- Agenția Sibiu

având puncte în Piața Mare și Parcul Tineretului, deschise zilnic între orele 8—20, sâmbătă 8—14, vă oferă cel mai avantajos schimb valutar.

MONEDA	Cu-apărare — lei —	Comi- sion	Vinzare — lei —	Comi- sion
U.S.D.	438,6	0,5	438,6	5,5
D.M.	284,5	0,5	284,5	6,8
F.S.W.	308	9,8	308	3,5
E.S.	666	9,8	672	3,5
B.M.	0,318	9,8	0,318	3,5
F.F.R.	80	9,8	80,7	3,5
F.B.	13,3	9,8	13,3	3,5
O.S.	39,1	9,8	39,1	3,5

— 421 —

S. C. PANMED S. A. MEDIAȘ

— Șos. Sibiului nr. 72 —

ORGANIZEAZĂ CONCURS PENTRU
OCUPAREA URMĂTOARELOR POSTURI:

- un jurist;
- un economist în specialitatea finanțe contabilitate;
- doi ingineri în specialitatea industrie alimentară;
- un șef coloană auto.

Concursul va avea loc în data de 2 noiembrie 1992.

Relații suplimentare la telefon 92/81 16 71
— serviciul personal. — 442 —

CONTIGENT SUPPLEMENTAR AL O.N.U.

Sarajevo — 29.10. — Vestul capitalei Bosniei a fost din nou atacat. Trupele musulmane au efectuat o ofensivă în orașul Jaice, dar în cursul nopții a fost incendiat de sârbi cu bombe cu fosfor. Radio Sarajevo a anunțat jol după-amiaza că Jaice a căzut în mâinile sârbilor.

Aeroportul Banja Luka (din Bosnia) ocupat până acum de sârbi, a trecut sub protecția forțelor O.N.U.

La Zagreb, au sosit din Bruxelles, 100 de combatanți belgieni, ce se vor alătura contingentului O.N.U.

Proiectul noii constituții a Bosniei, gândit de O.N.U. în scopul pacificării, a fost respins de comunitățile sârbă și croată. El prevedea împărțirea Bosniei în 10 cantoane. Sârbii doresc numai 3 provincii, pe criteriu etnic.

Copreședintele Conferinței de pace asupra Bosniei, Vance și Owen, au sosit joi, însoțiți de premierul iugoslav Panić, în Kosovo. Aici, norocul nu le-a suris, nereușindu-le medierea propusă. De la Pristina (capitala provinciei Kosovo) s-au deplasat la Skopje (capitala Macedoniei, fostă republică componentă a Iugoslaviei).

DEMISIA FUNCȚIONARULUI ERUDIT

Sofia — Guvernul Dimitrov a căzut. Bulgaria a intrat într-o criză de guvern, după ce miercuri seara, parlamentul a dat un vot de neîncredere guvernului.

Filip Dimitrov (37 ani) n-a făcut parte niciodată din Partidul Comunist Bulgar. După înălțurarea lui Petăr Beron — fost informator al Direcției a VI-a a Securității, Dimitrov a devenit premier, în calitate de lider al Uniunii Forțelor Democratice. Mic, bărbos, cu lentile groase, Dimitrov arată ca un intelectual erudit. El a fost învinuit: de anticomunism prea exagerat, a dus o politică de austeritate, intolerabilă față de sindicate, a dus Bulgaria la o datorie de 11 miliarde dolari, țara a ajuns la o penurie de materii prime, ar fi fost implicat în livrarea de arme, Macedoniei. A avut divergențe cu președintele Jeljo Jeleu, care încă din vară l-a avertizat că face greșeli. Și totuși... Dimitrov a fost desemnat să formeze un nou guvern.

FLASH

● Manfred Worner (secretar-general al NATO) efectuează în perioada 1—5 noiembrie, prima călătorie în republici ex-sovietice: Belarus, Kazahstan și Kirgizstan (Kirgizia).

● Echipa de experți ai O.N.U. (50 persoane) și-a încheiat ieri misiunea de două săptămâni în Irak.

● Ytzak Rabin (premierul Israelului) va efectua curînd, împreună cu soția, o vizită în Podișul Golan.

● Boris Elțin a semnat un decret de desființare a Comitetului pentru Protecția Frontierelor Statului. Militarii de frontieră se vor bucura de aici încolo de aceleași drepturi și avantaje ca și cei din Consiliul Securității Statului.

● Președintele Rusiei Boris Elțin a suspendat retragerea armatei ruse (sovietice) din Țările Baltice. Motivul: lipsa locuințelor pentru cazare în Rusia.

● Turcia a dezvăluit implicarea în acțiunea anti-kurdă din nordul Irakului unde a ajuns să dețină controlul asupra 160 km.p. Cei 20 000 de militari turci, au ucis în lupte, 400 luptători de guerilă kurzi din P.K.K. (Partidul Muncitoresc Kurd), vinovați de multe acte de terorism pe teritoriul Turciei.

● Leonid Kravciuk (președintele Ucrainei) a sosit într-o vizită de o săptămână în China.

● Prin Decretul 204/6 oct. 1992, s-a înființat Ambasada României în statul Qatar, cu sediul la Doha, încadrată cu 8 posturi. Nu se știe încă cine va fi numit ambasador în acest stat arab. Vom avea mai mult petrol?

Emil PORIME